

Чижов Д. А.,

кандидат юридичних наук,

доцент кафедри конституційного права та прав людини

Національної академії внутрішніх справ;

науковий співробітник

Інституту державного будівництва та місцевого самоврядування

Національної академії правових наук України

НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ, ОБОРОНА ТА ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА У ПРАВОВИХ ПОЗИЦІЯХ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

На сьогоднішній день дедалі більшої актуальності набирає численна кількість питань, що пов'язані з суттєвим зміцнюванням системи національної безпеки, оборони та зовнішньої політики України. Дане питання вирішується вищими посадовими особами, які наділені рядом конституційних повноважень, які закріплені у чинних нормативно-правових актах.

Для суспільства важливу роль відіграють правові позиції Конституційного Суду України у яких надано відповідь на питання про відповідність та у передбачених Конституцією України випадках інших актів Конституції України, які надають офіційне роз'яснення ряду норм права, що закріплені в Конституції України, а також інші повноваження відповідно до Конституції України.

Аналіз рішень Конституційного Суду України, які стосуються питань національної безпеки, оборони та зовнішньої політики є досить актуальним.

Успішний розвиток і саме існування України як суверенної держави неможливе без дієвого правового регулювання національної безпеки, оборони та зовнішньої політики основою якого має бути ефективне законодавче врегулювання, оскільки органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, передбачені Конституцією та законами України [1, с. 19].

Складовими елементами національної безпеки, оборони та зовнішньої політики незалежної України є діяльність у міжнародних структурах, що працюють над питаннями протидії світовим загрозам, у тому числі безпековим, екологічним, економічним, демографічним, продовольчим тощо. Така політика визначається стратегічними національними інтересами у сфері безпеки й у процесі переходу країни

до стійкого розвитку. Система безпеки на глобальному рівні, дієвою одиницею якої є Українська держава, спирається на діяльність універсальної Організації Об'єднаних Націй, що визнана стрижневою в загальнонародській конфігурації протидії світовим викликам.

Таким чином, аналізуючи положення Основного Закону України – Конституції України, численна кількість конституційних повноважень, що стосуються національної безпеки, оборони та зовнішньої політики наділені такі органи державної влади:

1. Президент України;
2. Верховна Рада України;
3. Кабінет Міністрів України.

Президент України як глава держави, гарант державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина забезпечує державну незалежність, національну безпеку і правонаступництво України, вносить до Верховної Ради України подання про призначення на посаду та звільнення з посади Голови Служби безпеки України, здійснює керівництво у сферах національної безпеки та оборони держави, формує персональний склад Ради національної безпеки і оборони України та очолює її. Здійснюючи керівництво у сфері національної безпеки, Президент України спрямовує діяльність суб'єктів забезпечення національної безпеки і оборони держави, зокрема Служби безпеки України, інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, на реалізацію основ (засад), визначених у пункті 17 частини першої статті 92 Конституції України та Законі України «Про основи національної безпеки України» [4, 3.2].

Верховна Рада України оголошує за поданням Президента України стан війни і укладення миру, схвалює рішення Президента України про використання Збройних Сил України та інших військових формувань у разі збройної агресії проти України. Таким прикладом являється виключно законами України визначає основи національної безпеки, організації Збройних Сил України і забезпечення громадського порядку, а також встановлює порядок направлення підрозділів Збройних Сил України до інших держав, порядок допуску та умови перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України [4, 3.2].

Кабінет Міністрів України здійснює заходи щодо забезпечення обороноздатності і національної безпеки України, громадського порядку, боротьби зі злочинністю [1, с. 116].

Таким чином, системний аналіз положень Конституції України дає підстави вважати, що Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України мають окремі конституційні повноваження

у сферах національної безпеки і оборони держави, але лише Президент України наділений конституційними повноваженнями здійснювати керівництво у цих сферах. Це означає, що Президент України, здійснюючи таке керівництво, спрямовує діяльність суб'єктів забезпечення національної безпеки і оборони держави, зокрема Збройних Сил України, Служби безпеки України, Служби зовнішньої розвідки України, Державної прикордонної служби України, інших військових формувань, утворених відповідно до законів України, на реалізацію основ (засад), визначених у пункті 17 частини першої статті 92 Конституції України та Законі України «Про основи національної безпеки України» [3, 2.1].

Можна зробити висновок, що усі вищезазначені суб'єкти забезпечення національної безпеки, оборони та зовнішньої політики наділяється рядом суб'єктивні права та виконують юридичні обов'язки із забезпечення національної безпеки, оборони та зовнішньої політики

Національна безпека як захищеність життєво-важливих інтересів людини і громадянина, суспільства і держави, за якої забезпечується сталий розвиток суспільства, своєчасне виявлення, запобігання і нейтралізація реальних та потенційних загроз національним інтересам (абзац другий статті 1 Закону України «Про основи національної безпеки України») і оборона України як система політичних, економічних, соціальних, воєнних, наукових, науково-технічних, інформаційних, правових, організаційних, інших заходів держави щодо підготовки до збройного захисту та її захист у разі збройної агресії або збройного конфлікту (абзац другий статті 1 Закону України «Про оборону України») є важливими сферами діяльності держави, ефективність якої потребує координації та узгодженості дій органів влади [3, 2.1].

Список використаних джерел:

1. Конституція України від 28.06.1996 р. № 254к/ 96ВР [із змінами і доповненнями від № 27 – IX від 03.09. 2019 р.] URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>

2. Закону України «Про оборону України» від 06.12.1991 р. № 1932-ХІІ URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1932-12#Text>

3. Рішення Конституційного Суду України від 25 лютого 2009 року № 5-рп/2009 у справі щодо відповідності Конституції України (конституційності) Указу Президента України «Про деякі питання здійснення керівництва у сферах національної безпеки і оборони»). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v005p710-09#Text>

4. Рішення Конституційного Суду України від 25 лютого 2009 року № 5-рп/2009 у справі за конституційним поданням Президента України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про скасування наказу СБУ». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v027p710-09#top>

5. Зовнішня політика України (від давніх часів до наших днів) : підруч. для студ. вищ. навч. закл. / Л. Д. Чекаленко, С. Г. Федуняк ; за заг. ред. Л. Д. Чекаленко. К. : ДП «Вид. дім «Персонал», 2010. 464 с.